

Formanden: Før Forhandlingen begynder, skal jeg bringe i Erindring, at uagtet der nu foreligger en Betænkning med Endringsforslag, er det dog en Selvfølge, at disse ikke ville finde deres Afgjørelse under denne Behandling, men først under en senere. Første Behandling af Sagen er saaledes gjenoptagen; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (C. B. Nyholm): Som det vil være i de Herrers Erindring, blev det paa Forslag af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) vedtaget at standse den 1ste Behandling af det fra Landstinget oversendte Forslag, for at de almindelige Principer og Grundsætninger, som ere fremsatte deri, kunde blive gjorte til Gjenstand for nærmere Undersøgelse og Prøvelse af et Udvalg her i Thinget. Resultatet af det nedsatte Udvalgs Overveielse foreligger i den Betænkning, som vil være i de Herrers Besiddelse. Jeg skal bemærke, at hvad den almindelige Overveielse angaaer, hvorom der her ved den gjenoptagne 1ste Behandling alene er Spørgsmaal, har hele Udvalget været enigt, og jeg tør maaskee tilføie med Hensyn til de Forhandlinger, som fandt Sted, inden 1ste Behandling blev afbrudt, at Udvalget ganske vist har haft sin Opmærksomhed rettet paa det Spørgsmaal, om det kunde være ønskeligt at tilraade for Fremtiden en anden formel Fremgangsmaade end den, der hidtil har været brugt ved Behandlingen af det Slags Love som den foreliggende. Der er i denne Henseende blevet fremsat adskillige Antydninger og Forslag; men vi ere dog komne til det Resultat, at vi, Alt vel overveiet, ikke vidste noget Bedre at sætte istedetfor den Fremgangsmaade, som hidtil er bleven anvendt, og at vi derfor maatte tilraade Thinget fremdeles at følge den. Saaledes som Betænkningen her foreligger, ville ærede Medlemmer see, at Udvalget i flere væsentlige Henseender slutter sig til den Afgjørelse, som Sagen har fundet i Landstinget. Det vil sees, at Udvalget har været enigt om at opstille som en almindelig Betingelse for, at Fremmede kunne erholde Indfødsret, at de besidde et pletfrit Nygte og tillige godtgjøre, at de ere det danske Sprog mægtige; dette have vi meent maatte være vir-

kelig almindelige Betingelser, som maatte forudses for Alle, i alt Fald kun med ganske enkelte Undtagelser. Dernæst have vi meent at maatte opstille som Omstændigheder, der vel ikke kunde gjøres til Betingelser i egentlig Forstand, men dog maatte komme i særdeles Betragtning, at de Paagjældende paavise, at de staae i ægtefabelig Forbindelse her i Landet eller have Børn, der opdrages under danske Omgivelser, samt at de have haft et vist forudgaaende Tidsoophold her i Landet. Med Hensyn til dette sidste Moment have vi imidlertid troet ikke ganske at kunne slutte os til den i Landstinget trufne Afgjørelse, idet vi have antaget, at det ikke gif an saaledes at opstille en bestemt Tidsgrense. Landstinget har meent, at 15 Aar maatte være det Nødvendige, medens vi have meent, at et Tidsoophold af 10—15 Aar maatte være tilstrækkeligt for Udlandinge i Almindelighed, medens vi for de Udlandinges Vedkommende, som ere fra Norge og Sverrig, hvor Samsundsbetingelserne og Sprogbetingelserne ere forskellige fra det øvrige Udlands, have forudsat, at Forbringen til Tidsoopholdet maatte kunne nedsættes efter de forhaandenværende Omstændigheder endog særdeles bethdeligt. Vi have endelig meent at burde opstille som endnu et Moment, der maatte komme i Betragtning ved Indfødsrets Meddelelse, at Communalbestyrelsens Erklæring om den Vedkommende var indhentet af Regjeringen, førend denne forelagde Forslag om Meddelelse af Indfødsret til den Paagjældende. Det er ganske vist Noget, som i Reglen er skeet, men i nærværende Lovforslag findes dog adskillige Personer optagne, med Hensyn til hvilke Indhentning af en saadan Erklæring er forsømt. Et Punkt, i hvilket vi ikke have kunnet være enige med Landstinget, angaaer Spørgsmaalet om, hvorvidt Anbringelsen af bethdeligere Capitaler i industrielle og Handelsforetagender skulde kunne give Nogen en særlig fortrinlig Adkomst til at erholde Indfødsret. Vi have meent ikke at kunne tilraade dette, idet vi ere gaaede ud fra, at der maa gjælde det Samme om Anbringelsen af saadanne Capitaler som om Erhvervelsen af faste Eiendomme, med Hensyn til hvilken Landstingsudvalget selv har udtalt, at der ikke er